

České vydání

Právní předpisy

Svazek 58

9. prosince 2015

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Informace o dni podpisu Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským společenstvím na jedné straně a vládou Dánska a místní správou Grónska na straně druhé o partnerství v odvětví rybolovu 1

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) 2015/2285 ze dne 8. prosince 2015, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, pokud jde o některé požadavky týkající se živých mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů, a příloha I nařízení (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny ⁽¹⁾ 2
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2286 ze dne 8. prosince 2015, kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci označení zapsaného do rejstříku zaručených tradičních specialit (Belokranjska pogača (ZTS)) 5
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2287 ze dne 8. prosince 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 6

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2288 ze dne 30. listopadu 2015 o finančních příspěvcích členských států určených na financování Evropského rozvojového fondu, včetně stropu na rok 2017, výše příspěvku na rok 2016, první splátky na rok 2016 a orientační nezávazné prognózy očekávaných ročních objemů příspěvků na roky 2018 a 2019 8

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2289 ze dne 3. prosince 2015 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie k přijetí společných pokynů pro provádění dohody 11
- ★ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ze dne 12. června 2015 o dočasné rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích 22
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/2291 ze dne 7. prosince 2015, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/722/EU, pokud jde o maximální částku finančního příspěvku Unie na program eradikace vztekliny v Lotyšsku pro rok 2014 (oznámeno pod číslem C(2015) 8607) ⁽¹⁾ 27
- ★ Rozhodnutí Společného výboru pro zemědělství č. 2/2015 ze dne 19. listopadu 2015 o změně dodatků 1 a 2 přílohy 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty [2015/2292] 29

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Informace o dni podpisu Protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským společenstvím na jedné straně a vládou Dánska a místní správou Grónska na straně druhé o partnerství v odvětví rybolovu

Dne 27. listopadu 2015 podepsaly Evropská unie a Dánsko a místní vláda Grónska protokol, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle dohody o partnerství v odvětví rybolovu.

Protokol je v souladu se svým článkem 14 prováděn prozatímně ode dne 1. ledna 2016.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2285

ze dne 8. prosince 2015,

kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, pokud jde o některé požadavky týkající se živých mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů, a příloha I nařízení (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě ⁽²⁾, a zejména na čl. 18 návěti a bod 13 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 854/2004 stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě. Stanoví, že členské státy zajistí, aby produkce a uvádění živých mlžů, živých ostnokožců, živých pláštěnců a živých mořských plžů na trh podléhaly úředním kontrolám uvedeným v příloze II zmíněného nařízení.
- (2) Příloha II kapitola II část A odst. 2 nařízení (ES) č. 854/2004 stanoví, že příslušný orgán musí klasifikovat produkční oblasti, v nichž povoluje sběr živých mlžů, do tří kategorií podle úrovně fekálního znečištění.
- (3) Za účelem klasifikace produkčních oblastí by měl příslušný orgán vymezit období přezkumu pro údaje získané z odběru vzorků z každé produkční a sádkovací oblasti s cílem zjistit soulad s normami stanovenými v uvedeném nařízení.
- (4) Příloha II kapitola II část A odst. 3 nařízení (ES) č. 854/2004 stanoví, že příslušný orgán může klasifikovat jako oblasti třídy A ty oblasti, ve kterých mohou být živi mlži sbíráni k přímé lidské spotřebě. Živi mlži sbíraní v těchto oblastech musí splňovat hygienické normy stanovené v příloze III oddíle VII kapitole V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ⁽³⁾.
- (5) Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ⁽⁴⁾ stanoví mikrobiologická kritéria pro některé mikroorganismy a prováděcí pravidla, která musí provozovatelé potravinářských podniků dodržovat vzhledem k obecným a zvláštním hygienickým požadavkům podle článku 4 nařízení (ES) č. 852/2004. Konkrétně stanoví kritérium bezpečnosti potravin pro *Escherichia coli* u živých mlžů a živých ostnokožců, pláštěnců a plžů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206.

⁽³⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).

- (6) Kritérium Codexu Alimentarius pro *E. coli* u produktů uváděných na trh se liší od kritéria obsaženého v právních předpisech Evropské unie. Kritérium Codexu Alimentarius je plán tří tříd ($n = 5$, $c = 1$, $m = 230$ a $M = 700$ *E. coli* MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami), zatímco kritérium Evropské unie je plán dvou tříd ($n = 1$, $c = 0$, $M = 230$ *E. coli* MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami). Tento rozdíl má důsledky pro mezinárodní obchod. Kritérium Codexu Alimentarius, založené na mezinárodních normách, by se také mělo odrazit v pravidlech týkajících se klasifikace produkčních oblastí třídy A stanovených v příloze II nařízení (ES) č. 854/2004.
- (7) U přístupu Codexu Alimentarius spočívajícího v plánu tří tříd je větší pravděpodobnost detekce nevyhovujících šarží, zejména když se úroveň kontaminace blíží předepsaným limitům. Přístup Codexu Alimentarius pro vyšetření konečného produktu je považován za vědecky přesnější a umožňuje v průměru zhruba rovnocennou ochranu zdraví.
- (8) Nařízení (ES) č. 2073/2005 a nařízení (ES) č. 854/2004 by měla být uvedena do souladu s Codexem Alimentarius, pokud jde o toto kritérium, a měla by být proto odpovídajícím způsobem změněna.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 854/2004 se mění takto:

1) v příloze II kapitole II před částí A:

- a) se doplňují nové věty, které znějí: „Referenční metodou pro rozbor *E. coli* je detekce a technika nejvýše pravděpodobného počtu (MPN) uvedená v normě EN ISO 16649-3. Alternativní metody mohou být použity, jsou-li v souladu s kritérii EN ISO 16140 validovány pro tuto referenční metodu.“;
- b) se věty v odstavcích 4 a 5 části A „Referenční metodou pro tento rozbor je test MPN v pěti zkumavkách a ve třech ředěních uvedený v normě ISO 16649-3. Alternativní metody mohou být použity, jsou-li v souladu s kritérii EN/ISO 16140 validovány pro tuto referenční metodu.“ zrušují;

2) v kapitole II části A se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušný orgán musí klasifikovat produkční oblasti, v nichž povoluje sběr živých mlžů, do tří kategorií podle úrovně fekálního znečištění. Může tak popřípadě učinit ve spolupráci s provozovatelem potravinářského podniku. Za účelem klasifikace produkčních oblastí musí příslušný orgán vymezit období přezkumu pro údaje získané z odběru vzorků z každé produkční a sádkovací oblasti s cílem zjistit soulad s normami uvedenými v tomto odstavci a v odstavcích 3, 4 a 5.“;

3) v kapitole II části A se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán může klasifikovat jako oblasti třídy A ty oblasti, ve kterých mohou být živí mlži sbíráni k přímé lidské spotřebě. Živí mlži uvádění na trh z těchto oblastí musí splňovat hygienické normy stanovené v příloze III oddíle VII kapitole V nařízení (ES) č. 853/2004.

Vzorky živých mlžů z těchto oblastí nesmějí překročit u 80 % vzorků odebraných v průběhu období přezkumu hodnotu 230 *E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami. Zbývajících 20 % vzorků nesmí překročit hodnotu 700 *E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami.

Při hodnocení výsledků za vymezené období přezkumu pro udržení oblasti třídy A může příslušný orgán na základě posouzení rizika založeného na šetření rozhodnout, že nepřihlédne k anomálnímu výsledku přesahujícímu hodnotu 700 *E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami.“

Článek 2

V příloze I nařízení (ES) č. 2073/2005 se kapitola 1 mění takto:

1) v tabulce pod nadpisem Kritéria bezpečnosti potravin se řádek 1.25 nahrazuje tímto:

„1.25. Živí mlži a živí ostnokožci, pláštěnci a mořští plži	<i>E. coli</i> ⁽¹⁵⁾	5 ⁽¹⁶⁾	1	při použití techniky nejvyšší pravděpodobného počtu (MPN): 230/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami	při použití techniky nejvyšší pravděpodobného počtu (MPN): 700/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami	EN ISO 16649-3	produkty uvedené na trh během doby údržnosti“;
---	--------------------------------	-------------------	---	--	--	----------------	--

2) poznámka pod čarou 16 se nahrazuje tímto:

„⁽¹⁶⁾ Každá jednotka vzorku se skládá z určitého minimálního počtu jednotlivých živočichů podle normy EN ISO 6887-3.“;

3) a) v poznámkách pod nadpisem Interpretace výsledků vyšetření se věta „Uvedené limity se vztahují na každou vyšetřovanou jednotku vzorku, vyjma živých mlžů a živých ostnokožců, pláštěnců a plžů v souvislosti s vyšetřením na *E. coli*, kdy se limit vztahuje na směsný vzorek.“

nahrazuje tímto:

„Uvedené limity se vztahují na každou vyšetřovanou jednotku vzorku.“;

b) v poznámkách pod nadpisem Interpretace výsledků vyšetření se položka týkající se „*L. monocytogenes* v ostatních potravinách určených k přímé spotřebě a *E. coli* v živých mlžích“ nahrazuje tímto:

„*L. monocytogenes* v ostatních potravinách určených k přímé spotřebě:

- vyhovující, pokud jsou všechny zjištěné hodnoty $\leq$ limit,
- nevyhovující, pokud je kterákoli hodnota $>$ limit.

E. coli v živých mlžích a živých ostnokožcích, pláštěncích a mořských plžích:

- vyhovující, pokud všech pět zjištěných hodnot $\leq$ 230 MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami nebo pokud jedna z pěti zjištěných hodnot $>$ 230 MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami, avšak $\leq$ 700 MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami,
- nevyhovující, pokud je kterákoli z pěti zjištěných hodnot $>$ 700 MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami nebo pokud jsou alespoň dvě z pěti zjištěných hodnot $>$ 230 MPN/100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. prosince 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2286**ze dne 8. prosince 2015,****kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci označení zapsaného do rejstříku zaručených tradičních specialit (Belokranjska pogača (ZTS))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 Komise přezkoumala žádost Slovinska o schválení změny specifikace zaručené tradiční speciality „Belokranjska pogača“, zapsané do rejstříku podle nařízení Komise (EU) č. 182/2010 ⁽²⁾.
- (2) Jelikož daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být tato změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

*Článek 1*Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Belokranjska pogača“ (ZTS) se schvaluje.*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. prosince 2015.

*Za Komisi**předseda*

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 182/2010 ze dne 3. března 2010 o zapsání názvu do rejstříku zaručených tradičních specialit (Belokranjska pogača (ZTS)) (Úř. věst. L 53, 4.3.2010, s. 1).⁽³⁾ Úř. věst. C 224, 9.7.2015, s. 8.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2287**ze dne 8. prosince 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. prosince 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	88,7
	TR	83,5
	ZZ	86,1
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,6
	ZZ	125,7
0709 93 10	MA	63,6
	TR	138,8
	ZZ	101,2
0805 10 20	MA	83,9
	TR	62,7
	UY	52,1
	ZA	55,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	70,7
	ZZ	70,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	88,3
	ZA	96,8
	ZZ	92,6
0805 50 10	TR	93,1
	ZZ	93,1
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,5
	NZ	213,1
	US	118,8
	ZA	137,7
	ZZ	142,5
0808 30 90	CN	80,5
	TR	135,4
	ZZ	108,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2288

ze dne 30. listopadu 2015

o finančních příspěvcích členských států určených na financování Evropského rozvojového fondu, včetně stropu na rok 2017, výše příspěvku na rok 2016, první splátky na rok 2016 a orientační nezávazné prognózy očekávaných ročních objemů příspěvků na roky 2018 a 2019

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států Evropské unie zasedajícími v Radě o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce na období 2014–2020 podle dohody o partnerství AKT–EU a o přidělení finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje čtvrtá část Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na článek 7 uvedené dohody,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond ⁽²⁾ (dále jen „finanční nařízení pro 11. ERF“), a zejména na čl. 21 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s postupem stanoveným v člancích 21 až 24 finančního nařízení pro 11. ERF má Komise předložit návrh uvádějící a) strop ročního příspěvku členských států na rok 2017, b) výši příspěvku na rok 2016, c) výši první splátky příspěvku na rok 2016 a d) orientační nezávaznou prognózu očekávaných ročních objemů příspěvků na roky 2018 a 2019.
- (2) V souladu s článkem 52 finančního nařízení pro 11. ERF zaslala Evropská investiční banka Komisi včas aktualizované odhady závazků a plateb pro nástroje, jež spravuje.
- (3) Ustanovení čl. 22 odst. 1 finančního nařízení pro 11. ERF stanoví, že výzvy k poskytnutí příspěvků čerpají nejprve částky stanovené jednotlivými předchozími ERF. Měly by být tudíž učiněny výzvy k poskytnutí příspěvků podle 10. ERF.
- (4) Dne 10. listopadu 2014 přijala Rada rozhodnutí, kterým stanovila strop ročního příspěvku členských států do ERF na rok 2016 na 3 350 000 000 EUR pro Komisi a na 250 000 000 EUR pro Evropskou investiční banku.
- (5) V souladu s čl. 1 druhým pododstavcem rozhodnutí Rady 2013/759/EU ⁽³⁾ se mají podíly příspěvků členských států stanovené v čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřních dohod o 8., 9. a 10. ERF po vstupu vnitřní dohody o 11. ERF v platnost poměrně snížit. Toto snížení bude mít dopad na příspěvky členských států v letech 2015, 2016 a 2017 podle úpravy zvolené jednotlivým členským státem.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Strop ročního příspěvku členských států do ERF na rok 2017 je stanoven na 3 850 000 000 EUR pro Komisi a na 150 000 000 EUR pro Evropskou investiční banku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 58, 3.3.2015, s. 17.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2013/759/EU ze dne 12. prosince 2013 o přechodných řídicích opatřeních pro ERF od 1. ledna 2014 do vstupu 11. Evropského rozvojového fondu v platnost (Úř. věst. L 335, 14.12.2013, s. 48).

Článek 2

Roční výše příspěvků členských států do ERF na rok 2016 činí 3 600 000 000 EUR. Rozdělí se na částku 3 450 000 000 EUR pro Komisi a 150 000 000 EUR pro Evropskou investiční banku.

Článek 3

Příspěvky do ERF, které mají jednotlivé členské státy uhradit Komisi a Evropské investiční bance v rámci první splátky za rok 2016, jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

Úhrady uvedených příspěvků lze kombinovat s úpravami v rámci uplatňování odpočtů prostředků poskytnutých podle rozhodnutí 2013/759/EU, a to na základě plánu úprav, který každý členský stát sdělil Komisi při přijetí třetí splátky za rok 2015.

Článek 4

Orientační odhad očekávaného ročního objemu příspěvků pro rok 2018 je stanoven na 4 150 000 000 EUR pro Komisi a na 250 000 000 pro Evropskou investiční banku a pro rok 2019 na 4 150 000 000 pro Komisi a 300 000 000 pro Evropskou investiční banku.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 30. listopadu 2015.

Za Radu
předseda
É. SCHNEIDER

PŘÍLOHA

ČLENSKÉ STÁTY	Klíč pro 10. ERF v %	1. splátka na rok 2016		
		pro EIB 10. ERF	pro Komisi 10. ERF	Celkem
RAKOUSKO	2,41	0,00	42 175 000,00	42 175 000,00
BELGIE	3,53	0,00	61 775 000,00	61 775 000,00
BULHARSKO	0,14	0,00	2 450 000,00	2 450 000,00
KYPR	0,09	0,00	1 575 000,00	1 575 000,00
ČESKÁ REPUBLIKA	0,51	0,00	8 925 000,00	8 925 000,00
DÁNSKO	2,00	0,00	35 000 000,00	35 000 000,00
ESTONSKO	0,05	0,00	875 000,00	875 000,00
FINSKO	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
FRANCIE	19,55	0,00	342 125 000,00	342 125 000,00
NĚMECKO	20,50	0,00	358 750 000,00	358 750 000,00
ŘECKO	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
MAĎARSKO	0,55	0,00	9 625 000,00	9 625 000,00
IRSKO	0,91	0,00	15 925 000,00	15 925 000,00
ITÁLIE	12,86	0,00	225 050 000,00	225 050 000,00
LOTYŠSKO	0,07	0,00	1 225 000,00	1 225 000,00
LITVA	0,12	0,00	2 100 000,00	2 100 000,00
LUCEMBURSKO	0,27	0,00	4 725 000,00	4 725 000,00
MALTA	0,03	0,00	525 000,00	525 000,00
NIZOZEMSKO	4,85	0,00	84 875 000,00	84 875 000,00
POLSKO	1,30	0,00	22 750 000,00	22 750 000,00
PORTUGALSKO	1,15	0,00	20 125 000,00	20 125 000,00
RUMUNSKO	0,37	0,00	6 475 000,00	6 475 000,00
SLOVENSKO	0,21	0,00	3 675 000,00	3 675 000,00
SLOVINSKO	0,18	0,00	3 150 000,00	3 150 000,00
ŠPANĚLSKO	7,85	0,00	137 375 000,00	137 375 000,00
ŠVÉDSKO	2,74	0,00	47 950 000,00	47 950 000,00
SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ	14,82	0,00	259 350 000,00	259 350 000,00
EU-27 CELKEM	100,00	0,00	1 750 000 000,00	1 750 000 000,00

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2289

ze dne 3. prosince 2015

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie k přijetí společných pokynů pro provádění dohody

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie ⁽¹⁾ (dále též „dohoda“) vstoupila v platnost dnem 1. prosince 2014.
- (2) Podle článku 10 dohody mají strany zřídit smíšený výbor. Tento článek dále stanoví, že úkolem smíšeného výboru je zejména sledovat provádění dohody.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽²⁾ stanovilo postupy a podmínky udělování víz pro průjezd přes území členských států nebo předpokládané pobyty na tomto území nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.
- (4) Společné pokyny jsou nezbytné, aby se zajistilo plně harmonizované provádění dohody ze strany konzulárních úřadů Kapverdské republiky a členských států a aby se vyjasnil vztah mezi ustanoveními dohody a právními předpisy stran dohody, které se nadále vztahují na vízové záležitosti, jež dohoda neupravuje.
- (5) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve smíšeném výboru k přijetí společných pokynů pro provádění dohody.
- (6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (7) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie k přijetí společných pokynů pro provádění dohody, vychází z návrhu rozhodnutí smíšeného výboru připojeného k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 24.10.2013, s. 3.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 3. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BRAZ

NÁVRH

**ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A KAPVERDSKOU REPUBLIKOU O ZJEDNODUŠENÍ VÍZOVÉHO REŽIMU PRO KRÁTKODOBÝ
POBYT OBČANŮ KAPVERDSKÉ REPUBLIKY A EVROPSKÉ UNIE č. 1/2015****ze dne ...****o přijetí společných pokynů pro provádění dohody**

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“), a zejména na článek 10 uvedené dohody,

vzhledem k tomu, že dohoda vstoupila v platnost dnem 1. prosince 2014,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Společné pokyny pro provádění Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie se přijímají ve znění uvedeném v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V ... dne ...

*Za Evropskou unii**Za Kapverdskou republiku*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 24.10.2013, s. 3.

PŘÍLOHA

SPOLEČNÉ POKYNY PRO PROVÁDĚNÍ DOHODY MEZI EVROPSKOU UNIÍ A KAPVERDSKOU REPUBLIKOU O ZJEDNODUŠENÍ VÍZOVÉHO REŽIMU PRO KRÁTKODOBÝ POBYT OBCANŮ KAPVERDSKÉ REPUBLIKY A EVROPSKÉ UNIE

Účelem Dohody mezi Evropskou unií a Kapverdskou republikou o zjednodušení vízového režimu pro krátkodobý pobyt občanů Kapverdské republiky a Evropské unie (dále jen „dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2014, je na recipročním základě zjednodušit postupy udělování víz pro pobyty občanů Kapverdské republiky (dále jen „Kapverd“y) a Evropské unie (dále jen „Unie“), které nemají během 180 dní překročit 90 dní.

Dohoda stanoví na recipročním základě právně závazná práva a povinnosti pro účely zjednodušení postupů udělování víz občanům Kapverd a Unie.

Cílem těchto pokynů přijatých smíšeným výborem zřízeným dohodou (dále jen „smíšený výbor“) je zajistit správné a harmonizované provádění dohody ze strany diplomatických misí a konzulárních úřadů Kapverd a členských států. Tyto pokyny nejsou součástí dohody, a proto nejsou právně závazné. Velmi se však doporučuje, aby se jimi pracovníci diplomatických misí a konzulárních úřadů při provádění dohody důsledně řídili.

Tyto pokyny byly pojaty jako dokument, který by měl být podle potřeby aktualizován na základě zkušeností s prováděním dohody.

I. OBECNÉ OTÁZKY**1.1. Účel a oblast působnosti**

Článek 1 dohody zní:

„Účelem této dohody je na recipročním základě zjednodušit vízový režim pro pobyty občanů Kapverd a Unie, které nemají během 180 dní překročit 90 dní.“

Dohoda se vztahuje na všechny občany Kapverd a Unie, kteří žádají o víza pro krátkodobý pobyt, bez ohledu na zemi, v níž mají bydliště.

Dohoda se nevztahuje na osoby bez státní příslušnosti, které jsou držiteli povolení k pobytu vydaného Kapverdami nebo členskými státy. Na tuto kategorii osob se vztahují pravidla *acquis* Unie v oblasti vízové politiky.

1.2. Oblast působnosti dohody

Článek 2 dohody zní:

„1. Zjednodušený vízový režim, který stanoví tato dohoda, se použije na občany Unie a Kapverd pouze tehdy, pokud nebyli osvobozeni od vízové povinnosti na základě právních předpisů Unie, jejích členských států nebo Kapverd, této dohody či jiných mezinárodních smluv.“

2. Vnitrostátní právní předpisy Kapverd nebo členských států nebo právní předpisy Unie se použijí na záležitosti neupravené touto dohodou, jako je zamítnutí udělení víz, uznávání cestovních dokladů, prokazování dostatečných prostředků k živobytí, zamítnutí vstupu a opatření týkající se vyhoštění.“

Aniž je dotčen článek 8 dohody, dohoda neovlivní stávající unijní a vnitrostátní pravidla týkající se vízové povinnosti či osvobození od vízové povinnosti. Například článek 4 nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽¹⁾ umožňuje členským státům osvobodit od vízové povinnosti kromě jiných kategorií osob civilní letecké a námořní posádky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

Na všechny záležitosti, které dohoda neupravuje, například určení státu schengenského prostoru příslušného pro vyřízení žádosti o víza, odůvodnění zamítnutí udělení víza a odvolání proti zamítavému rozhodnutí, se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „vízový kodex“). Kromě toho se na záležitosti, které dohoda neupravuje, například uznávání cestovních dokladů, doklad dosvědčující účel cesty a dostatečné prostředky pro obživu, lhůta pro vyřizování žádosti o vízum, zamítnutí vstupu na území členských států Unie a opatření týkající se vyhoštění, rovněž nadále použijí schengenská pravidla a vnitrostátní právní předpisy.

Dokonce i v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v dohodě, může být udělení víza přesto odmítnuto, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽²⁾ (dále jen „schengenský hraniční kodex“), tj. pokud dotyčná osoba není držitelem platného cestovního dokladu, má záznam v Schengenském informačním systému nebo pokud daná osoba představuje hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost atd.

Nadále se použijí další možnosti pružného postupu při udělování víz, které umožňuje vízový kodex. Například vízum pro více vstupů s dlouhou dobou platnosti – až do pěti let – lze udělit kategoriím osob, které nejsou uvedeny v článku 4 dohody, pokud jsou splněny podmínky stanovené ve vízovém kodexu (článek 24). Stejně tak se nadále použijí ustanovení obsažená ve vízovém kodexu umožňující upustit od vízového poplatku nebo jej snížit (čl. 16 odst. 5 a 6 vízového kodexu). Vnitrostátní právní předpisy Kapverd se nadále použijí u všech záležitostí, které se týkají udělování víz občanům Unie Kapverdami a které dohoda neupravuje, například záležitosti uvedené ve třech předcházejících odstavcích.

1.3. Druhy víz, které spadají do oblasti působnosti dohody

V čl. 3 písm. d) dohody se „vízum“ definuje jako „povolení vydané či rozhodnutí přijaté členským státem či Kapverdami za účelem průjezdu přes území tohoto členského státu či několika členských států či přes území Kapverd nebo za účelem zamýšleného pobytu na těchto územích, který nepřesáhne celkem 90 dnů“.

Zjednodušení podle dohody platí jak pro jednotná víza platná pro celé území členských států, tak pro víza s omezenou územní platností. Použijí se rovněž v případě krátkodobých a průjezdních víz udělených Kapverdami občanům Unie.

1.4. Výpočet délky pobytu stanovené ve vízu

Podle čl. 5 odst. 1 schengenského hraničního kodexu se „krátkodobým pobytem“ rozumí „90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu“.

Jako den vstupu se započítává první den pobytu na území členských států a jako den výstupu poslední den pobytu na území členských států. Slovo „jakýkoli“ znamená, že se uplatní „pohyblivé“ referenční období 180 dnů a počítá se zpětně každý den pobytu v období posledních 180 dnů, aby se ověřilo, že je i nadále splňován požadavek 90 dnů v období 180 dnů. To znamená, že nepřítomnost na území členského státu po dobu 90 po sobě jdoucích dnů opravňuje k novému pobytu v délce až 90 dnů.

Pro výpočet doby povoleného pobytu podle nových pravidel lze použít „kalkulačku krátkodobých pobytů“ na těchto internetových stránkách: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Příklad výpočtu délky pobytu na základě nové definice:

Osoba, která je držitelem víza pro více vstupů s dobou platnosti jeden rok (18. dubna 2014–18. dubna 2015) uskuteční první vstup dne 19. dubna 2014 s délkou pobytu tři dny. Následně tato osoba uskuteční další vstup dne 18. června 2014 s délkou pobytu 86 dnů. Situace k příslušným datům by tedy byla následující:

— ke dni 11. září 2014: během posledních 180 dnů (16. března 2014–11. září 2014) osoba pobývala tři dny (19. dubna 2014–21. dubna 2014) plus 86 dní (18. června 2014–11. září 2014) = 89 dnů = povolená délka pobytu nebyla překročena. Osoba může ještě uskutečnit pobyt v délce jednoho dne;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

- ke dni 16. října 2014: osoba může vstoupit k pobytu na tři další dny (dne 16. října 2014 se pobyt ze dne 19. dubna 2014 nepočítá, neboť je už mimo období 180 dnů); dne 17. října 2014 se nepočítá pobyt ze dne 20. dubna 2014 (je už mimo období 180 dnů atd.);
- ke dni 15. prosince 2014: Osoba může vstoupit k pobytu na dalších 86 dnů (dne 15. prosince 2014 se nepočítá pobyt ze dne 18. června 2014, neboť je už mimo období 180 dnů); dne 16. prosince 2014 se nepočítá pobyt ze dne 19. června 2014 atd.).

1.5. Situace týkající se členských států, které ještě plně neuplatňují schengenské *acquis*, členských států, které se neúčastní společné vízové politiky EU, a přidružených zemí

Členské státy, které k Unii přistoupily v roce 2004 (Česká republika, Estonsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko a Slovinsko), 2007 (Bulharsko a Rumunsko) a 2013 (Chorvatsko) jsou vázány dohodou od jejího vstupu v platnost.

Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko dosud plně neprovádějí schengenské *acquis*. Tyto země budou nadále vydávat národní víza s platností omezenou na jejich vlastní území. Jakmile tyto členské státy plně provedou schengenské *acquis*, budou nadále používat dohodu.

Až do dne úplného provedení schengenského *acquis* těmito členskými státy platí pro všechny záležitosti, které tato dohoda neupravuje, jejich vnitrostátní právní předpisy. Od uvedeného data se na záležitosti, které tato dohoda neupravuje, použijí schengenská pravidla nebo vnitrostátní právní předpisy.

Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko mohou uznávat povolení k pobytu, víza typu D a krátkodobá víza vydaná státy schengenského prostoru a přidruženými zeměmi pro krátkodobé pobyty na jejich území.

Podle článku 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody⁽¹⁾ musí všechny státy schengenského prostoru uznávat dlouhodobá víza a povolení k pobytu vydaná navzájem jako platná pro krátkodobé pobyty na jejich území. Členské státy schengenského prostoru uznávají povolení k pobytu, víza typu D, krátkodobá víza zemí přidružených k schengenskému prostoru pro vstup a krátkodobý pobyt a naopak.

Dohoda se nevztahuje na Spojené království, Irsko a Dánsko, ale zahrnuje společná prohlášení, že je žádoucí, aby tyto členské státy uzavřely s Kapverdami a uvedenými členskými státy dvoustranné dohody o zjednodušení vízového režimu.

I když jsou Island, Norsko, Švýcarsko a Lichtenštejnsko přidruženými zeměmi schengenského prostoru, nejsou dohodou vázány. Součástí dohody je však společné prohlášení o tom, že je žádoucí bezodkladně uzavřít dvoustranné dohody o zjednodušení vízového režimu mezi Kapverdami a uvedenými zeměmi schengenského prostoru.

1.6. Dohoda a jiné dvoustranné dohody

Článek 11 dohody zní:

„Po vstupu této dohody v platnost má tato dohoda přednost před ustanoveními jakékoli dvoustranné nebo mnohostranné dohody či ujednání uzavřených mezi členskými státy a Kapverdami, pokud ustanovení těchto dohod či ujednání upravují záležitosti, na které se vztahuje tato dohoda.“

Ode dne vstupu dohody v platnost se přestávají používat ustanovení platných dvoustranných dohod mezi členskými státy a Kapverdami týkající se záležitostí, které jsou upraveny dohodou. V souladu s právem Unie musí členské státy přijmout nezbytná opatření k odstranění nesrovnalostí mezi svými dvoustrannými dohodami a dohodou.

Pokud členský stát uzavřel dvoustrannou dohodu nebo ujednání s Kapverdami týkající se záležitostí, které dohoda neupravuje, bude tato výjimka platit i poté, co vstoupí dohoda v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

II. ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

2.1. Pravidla, která platí pro všechny žadatele o víza

Je třeba připomenout, že níže uvedené usnadnění týkající se odjezdu v případě ztracených či odcizených dokladů a prodloužení platnosti víz za mimořádných okolností platí pro všechny držitele víz z Kapverd a členských států.

2.1.1. Prodloužení platnosti víz za mimořádných okolností

Článek 7 dohody zní:

„Občanům Kapverd a Unie, kteří z důvodů vyšší moci nemají možnost opustit území členských států nebo Kapverd ve lhůtě uvedené v jejich vízech, se platnost jejich víz bezplatně prodlouží v souladu s právními předpisy navštíveného státu na dobu potřebnou k jejich návratu do státu, kde mají trvalý pobyt.“

Pokud jde o možnost prodloužit platnost víza v případech vyšší moci (například kvůli pobytu v nemocnici z důvodu nehody), jestliže držitel víza nemá možnost opustit území členského státu ve lhůtě uvedené na vízovém štítku, použije se čl. 33 odst. 1 vízového kodexu, je-li to slučitelné s dohodou (například prodloužené vízum zůstává jednotným vízem, které opravňuje ke vstupu na území všech členských států schengenského prostoru, pro které bylo vízum platné v době jeho udělení). Podle dohody se však prodloužení víza v případě vyšší moci provádí bezplatně.

2.2. Pravidla, která platí pro určité kategorie žadatelů o víza

2.2.1. Vydávání víz pro více vstupů

V případech, kdy žadatel o vízum musí cestovat často nebo pravidelně na území Kapverd nebo na území členských států, lze udělit krátkodobá víza pro několik návštěv za předpokladu, že jejich celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.

Čl. 4 odst. 1 dohody zní:

„1. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států a Kapverd udělí víza pro více vstupů s platností až do pěti let těmto kategoriím občanů:

- a) členové národních a regionálních vlád a parlamentů, ústavního soudu, nejvyššího soudu a nejvyššího kontrolního úřadu, pokud nejsou podle této dohody osvobozeni od vízové povinnosti, při výkonu jejich povinností;
- b) stálí členové oficiálních delegací, kteří se na oficiální pozvání adresované Kapverdám, členským státům nebo Unii účastní setkání, konzultací, jednání či výměnných programů, jakož i akcí organizovaných mezinárodními organizacemi na území některého členského státu či Kapverd;
- c) podnikatelé a zástupci obchodních organizací, kteří pravidelně cestují do členských států nebo na Kapverd;
- d) manželé a děti (včetně osvojených), které nedosáhly věku 21 let nebo jsou nezaopatřené, a rodiče, kteří navštěvují:

— občana Kapverd oprávněně pobývajícího na území členského státu, nebo občana Unie oprávněně pobývajícího na Kapverdách, nebo

— občana Unie pobývajícího ve státě, jehož je občanem, nebo občana Kapverd pobývajícího na Kapverdách.

Pokud je však potřeba či úmysl cestovat často nebo pravidelně výslovně omezena na kratší období, omezí se platnost víza pro více vstupů na toto období takto:

— osobám podle písm. a) na dobu jejich funkčního období,

- osobám podle písm. b) na dobu působení jako stálý člen oficiální delegace,
- osobám podle písm. c) na dobu působení jako podnikatel nebo zástupce obchodních organizací,
- osobám podle písm. d) na dobu, na jakou získal povolení k pobytu občan Kapverd pobývajících na území členského státu nebo občan Unie pobývajících na Kapverdách,

pokud je kratší než pět let.“

S přihlédnutím k profesnímu postavení nebo rodinným vztahům těchto kategorií osob s občanem Kapverd nebo Unie, který oprávněně pobývá na území Kapverd nebo členského státu, a rovněž pokud jde o příbuzné občana Unie pobývajících v členském státě, jehož je občanem, nebo příbuzné občana Kapverd pobývajících na Kapverdách, je odůvodněné udělit jim vízum pro více vstupů s platností na pět let, nebo s platností omezenou na dobu jejich funkčního období nebo na dobu jejich oprávněného pobytu, pokud je tato doba kratší než pět let.

Osoby, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 1 písm. a) by měly předložit potvrzení o svém profesním postavení a době trvání svého mandátu.

Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, které spadají pod čl. 4 odst. 1 písm. a), pokud jsou podle dohody od vízové povinnosti osvobozeny, tj. pokud jsou držiteli diplomatického nebo služebního pasu.

U osob, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 1 písm. b), musí být předložen důkaz o jejich postavení stálého člena delegace a o jejich potřebě pravidelně se účastnit setkání, konzultací, jednání či výměnných programů.

U osob, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 1 písm. c) musí být předložen důkaz o jejich profesním postavení a době trvání jejich činnosti.

U osob, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 1 písm. d), musí být předložen důkaz o oprávněném pobytu zvoucí osoby.

Pokud je však potřeba či úmysl cestovat často nebo pravidelně výslovně omezena na kratší období, omezí se platnost víza pro více vstupů na toto období.

Čl. 4 odst. 2 dohody zní

„2. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států a Kapverd udělí víza pro více vstupů s platností jednoho roku následujícím kategoriím osob za podmínky, že v průběhu předchozího roku získaly nejméně jedno vízum a využily ho v souladu s právními předpisy upravujícími vstup a pobyt na území navštíveného státu:

- a) zástupci organizací občanské společnosti, pokud cestují pravidelně do členských států nebo na Kapverd za účelem vzdělávání, seminářů, konferencí, včetně cest v rámci výměnných programů;
- b) osoby provozující svobodná povolání, které se účastní mezinárodních výstav, konferencí, symposií, seminářů nebo obdobných akcí a které pravidelně cestují do členských států nebo na Kapverd;
- c) účastníci vědeckých, kulturních a uměleckých akcí, včetně univerzitních a jiných výměnných programů, kteří pravidelně cestují do členských států nebo na Kapverd;
- d) účastníci mezinárodních sportovních akcí a jejich odborný doprovod;
- e) novináři a jejich akreditovaný odborný doprovod;
- f) žáci, studenti, postgraduální studenti a doprovázející učitelé, kteří cestují za účelem studia nebo vzdělávacích kurzů, včetně těch, které jsou organizovány v rámci výměnných programů a jiných školských činností;
- g) představitelé náboženských společností uznaných na Kapverdách nebo v členských státech, kteří pravidelně cestují do členských států nebo na Kapverd;

- h) osoby pravidelně cestující ze zdravotních důvodů;
- i) účastníci oficiálních výměnných programů organizovaných partnerskými městy nebo obcemi;
- j) členové oficiálních delegací, kteří se na oficiální pozvání adresované Kapverdám, členským státům nebo Unii pravidelně účastní setkání, konzultací, jednání či výměnných programů, jakož i akcí organizovaných mezivládními organizacemi na území některého členského státu či Kapverd.

Pokud je však potřeba či úmysl cestovat často nebo pravidelně výslovně omezena na kratší období, omezí se platnost víza pro více vstupů na toto období.“

Víza pro více vstupů s platností jednoho roku se tak v zásadě udělují výše uvedeným kategoriím žadatelů, pokud během předchozího roku (12 měsíců) žadatel o vízum získal alespoň jedno vízum, využil ho v souladu s právními předpisy navštíveného státu (navštívených států) o vstupu a pobytu (například osoba nepřekročila povolenou délku pobytu) a pokud existují důvody pro žádost o vízum pro více vstupů.

V případech, kdy není odůvodněné udělit vízum platné jeden rok (například když výměnný program je kratší než jeden rok nebo když osoba nemusí cestovat celý rok), platnost víza bude kratší než jeden rok, pokud jsou splněny ostatní požadavky pro udělení víza.

Čl. 4 odst. 3 a 4 dohody zní:

„3. Diplomatické mise a konzuláty členských států a Kapverd udělí víza pro více vstupů s platností minimálně dva roky a maximálně pět let kategoriím občanů uvedeným v odstavci 2 tohoto článku za podmínky, že v průběhu předchozích dvou let využili jednorázovou vícenásobnou vstupní víza v souladu s právními předpisy upravujícími vstup a pobyt na území navštíveného státu.

Pokud je však potřeba či úmysl cestovat často nebo pravidelně výslovně omezena na kratší období, omezí se platnost víza pro více vstupů na toto období.

4. Celková doba pobytu osob uvedených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku na území členských států nebo Kapverd nepřekročí 90 dnů během období 180 dnů.“

Víza pro více vstupů s platností od dvou do pěti let se udělí pro kategorie žadatelů uvedené v čl. 4 odst. 2 za podmínky, že v průběhu předchozích dvou let (24 měsíců) využily víza pro více vstupů s platností alespoň na jeden rok v souladu s právními předpisy navštíveného státu (navštívených států) pro vstup a pobyt a důvody pro žádost o vízum pro více vstupů jsou stále platné. Je třeba poznamenat, že vízum pro více vstupů s platností od dvou do pěti let se udělí pouze tehdy, jestliže žadateli o vízum byla během předchozích dvou let udělena dvě víza s platností alespoň na jeden rok a pokud tato víza využil v souladu s právními předpisy navštíveného státu (navštívených států) pro vstup a pobyt. Po posouzení každé žádosti o vízum diplomatické mise nebo konzulární úřady rozhodnou o době platnosti víz, tj. od dvou do pěti let.

Neexistuje povinnost udělit víza pro více vstupů, pokud žadatel nevyužil dříve udělená víza.

2.2.2. Poplatek za vyřízení žádosti o udělení víza

Čl. 5 odst. 1 dohody zní:

„1. Aniž je dotčen odstavec 2, členské státy a Kapverdy osvobodí od poplatků za vyřízení žádosti o víza tyto osoby:

- a) členy oficiálních delegací, kteří se na oficiální pozvání adresované Kapverdám, členským státům nebo Unii účastní setkání, konzultací, jednání či výměnných programů, jakož i akcí organizovaných mezivládními organizacemi na území některého členského státu či Kapverd;
- b) děti mladší 12 let; (*)

(*) Pozn.: Aby mohla být tato kategorie osob od poplatku osvobozena, musí žadatelé o vízum doložit jejich věk.

- c) žáky, studenty, postgraduální studenty a doprovázející učitele, kteří cestují za účelem studia nebo vzdělávacích kurzů;
- d) výzkumné pracovníky, kteří cestují za vědeckými účely;
- e) osoby do 25 let včetně, které se účastní seminářů, konferencí, sportovních, kulturních nebo vzdělávacích událostí organizovaných neziskovými organizacemi.“

Výše uvedené kategorie osob jsou od poplatku osvobozeny v plné výši.

Čl. 16 odst. 6 a čl. 16 odst. 7 první pododstavec vízového kodexu zní:

„6. V jednotlivých případech lze od vybírání vízového poplatku upustit nebo jej snížit, pokud to pomůže podpoře kulturních či sportovních zájmů, zájmů v oblasti zahraniční politiky, rozvojové politiky, jiných důležitých veřejných zájmů nebo z humanitárních důvodů.

7. Vízový poplatek se hradí v eurech, v národní měně třetí země nebo v běžně užívané měně ve třetí zemi, kde se žádost podává, a je nevratný, kromě případů uvedených v čl. 18 odst. 2 a 19 odst. 3.“ (tedy případy, kdy je žádost nepřijatelná nebo kdy je konzulát nepřislušný).

Žadatelé o vízum z Kapverd v souladu s čl. 16 odst. 8 vízového kodexu a občané Unie v souladu s kapverdským legislativním nařízením 27/2007 „obdrží potvrzení o zaplacení vízového poplatku“.

Čl. 5 odst. 2 dohody zní:

„2. Pokud členský stát či Kapverd spolupracují s externím poskytovatelem služeb, lze účtovat poplatek za služby. Poplatek za služby musí být přiměřený nákladům, které externímu poskytovateli služeb vznikly při provádění jeho úkolů a nepřekročí 30 EUR. Kapverd, příslušný členský stát nebo příslušné členské státy musí všem žadatelům i nadále umožňovat podávání žádostí přímo na svých konzulátech.“

Na kategorie osob osvobozených od poplatku za vízum se vztahuje poplatek za služby v případě, že členský stát spolupracuje s externím poskytovatelem služeb.

V současnosti nemá žádný členský stát dohody o outsourcingu s kapverdskými externími poskytovateli služeb.

2.2.3. Držitelé diplomatických a služebních pasů

Článek 8 dohody zní:

„1. Občané Kapverd nebo členských států, kteří jsou držiteli platných diplomatických pasů nebo služebních pasů, smějí vstupovat na území členských států nebo Kapverd, projíždět jím a opouštět jej bez víz.

2. Občané uvedení v odstavci 1 tohoto článku smějí na území členských států nebo Kapverd pobývat nejdéle 90 dnů během období 180 dnů.“

Dohodou nejsou upraveny postupy pro vysílání diplomatů do členských států. Pro tyto případy se použije obvyklý akreditační postup.

Ve společném prohlášení připojeném k dohodě se smluvní strany dohodly, že každá z nich může využít částečné pozastavení uplatňování dohody, zejména jejího článku 8, jestliže provádění uvedeného článku je zneužíváno druhou smluvní stranou nebo vede k ohrožení veřejné bezpečnosti. Částečné pozastavení uplatňování dohody se musí uskutečnit v souladu s postupem podle čl. 12 odst. 5 dohody.

V případě pozastavení provádění článku 8 obě smluvní strany zahájí v rámci smíšeného výboru konzultace s cílem vyřešit problémy, které vedly k pozastavení.

Obě smluvní strany především vyhlásí své odhodlání zajistit vysokou úroveň zabezpečení dokladů, zejména začleněním biometrických identifikátorů do diplomatických a služebních pasů. Pokud jde o Unii, bude toto zajištěno v souladu s požadavky uvedenými v nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ⁽¹⁾.

III. SPOLUPRÁCE V OBLASTI ZABEZPEČENÍ DOKLADŮ

Ve společném prohlášení připojeném k dohodě se smluvní strany dohodly, že smíšený výbor posoudí dopad úrovně zabezpečení příslušných cestovních dokladů na fungování dohody. Proto se smluvní strany zavázaly, že se budou pravidelně vzájemně informovat o opatřeních souvisejících s procesem personalizace při vydávání cestovních dokladů a o opatřeních, která byla přijata s cílem vyhnout se vydávání mnoha různých cestovních dokladů a rozvíjet technické aspekty zabezpečení cestovních dokladů.

IV. STATISTIKY

Aby smíšený výbor mohl účinně sledovat provádění dohody, musí diplomatické mise a konzulární úřady Kapverd a členských států předkládat Komisi každých šest měsíců statistiky týkající se zejména, a to pokud možno za každý měsíc:

- počtu udělených víz pro více vstupů,
- délky platnosti udělených víz pro více vstupů,
- počtu víz udělených bezplatně různým kategoriím osob, na které se dohoda vztahuje.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s. 1).

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2015/2290**ze dne 12. června 2015****o dočasné rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 227 odst. 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2009/138/ES stanovuje obezřetnostní režim založený na posouzení rizik pro pojišťovny a zajišťovny v Unii. Směrnice 2009/138/ES bude v plném rozsahu uplatňována na pojistitele a zajišťovny v Unii počínaje 1. lednem 2016. Přestože směrnice 2009/138/ES bude plně uplatňována až od 1. ledna 2016, může Komise již nyní přijmout toto rozhodnutí v přenesené pravomoci v souladu s článkem 311 směrnice 2009/138/ES.
- (2) Článek 227 směrnice 2009/138/ES se týká rovnocennosti pojistitelů ze třetích zemí, kteří jsou součástí skupin s hlavním sídlem v Unii. Pozitivní stanovení rovnocennosti podle článku 227 směrnice 2009/138/ES prostřednictvím aktu Komise v přenesené pravomoci umožňuje takovým skupinám v případech, kdy se jako konsolidační metoda pro vykazování údajů skupin použije metoda odpočtu agregovaných dat, zohlednit pro účely výpočtu skupinového solventnostního požadavku a použitelného kapitálu výpočet kapitálových požadavků a dostupného regulačního kapitálu podle pravidel jurisdikce mimo Unii, a nikoliv výpočty na základě směrnice 2009/138/ES.
- (3) Čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES stanoví určení dočasné rovnocennosti na dobu určitou pro třetí země, jejichž režimy solventnosti v pojišťovnictví splňují určitá kritéria. Stanovení dočasné rovnocennosti platí po dobu deseti let s možností prodloužení.
- (4) Podle čl. 33 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽²⁾ vydal Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění Komisi své doporučení k posouzení třetích zemí podle čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES ⁽³⁾. Pokud jde o Spojené státy, dialog o pojištění, který byl zahájen v roce 2012 a jehož cílem je zlepšit vzájemné porozumění příslušným regulačním režimům a režimům dohledu v oblasti pojištění, je základním rámcem pro vzájemnou výměnu informací, díky níž bylo možné dospět k závěrům uvedeným v tomto rozhodnutí.
- (5) Dle australských kapitálových standardů pro životní a neživotní pojištění (LAGIC) (General Insurance Prudential Standard (GPS) 110: Capital Adequacy, Life Insurance Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy) musí pojistitelé vypočítat kapitálové požadavky pro pojistné riziko, riziko pojistné koncentrace, riziko aktiv, rizika

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Posouzení rovnocennosti vypracované orgánem EIOPA pro Brazílii, 10. března 2015.
Posouzení rovnocennosti vypracované orgánem EIOPA pro Bermudy, 9. března 2015.
Posouzení rovnocennosti vypracované orgánem EIOPA pro Kanadu, 28. ledna 2015.
Posouzení rovnocennosti vypracované orgánem EIOPA pro Austrálii, 16. července 2013.
Posouzení rovnocennosti vypracované orgánem EIOPA pro Mexiko, 16. července 2013.

koncentrace aktiv, operační riziko a přínos agregace. Používá se přístup založený na bilanční sumě. Existuje minimální kapitálový požadavek (obezřetnostní kapitálový požadavek, PCR); pojistitelé jsou rovněž povinni zavést interní postup pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP), kterým se stanoví opatření k nápravě snížení kapitálu prostřednictvím bodů stanovených nad rámec PCR. Neživotní pojistitelé mohou používat interní modely s výhradou jejich schválení australským úřadem pro obezřetnostní regulaci (APRA). GPS 220 a LPS 220 (Řízení rizik) požadují zavedení rámce pro řízení rizik, který musí zahrnovat minimálně strategii řízení rizik popisující politiky a postupy řízení rizik, odpovědnost za řízení a vnitřní kontroly. Pojistitelé musí úřadu APRA hlásit svou solventnost, finanční situaci, finanční výkonnost, kapitálovou přiměřenost, investice, aktiva a jejich koncentraci, údaje o pojistném a žádostech o pojistné plnění, závazky plynoucí z pojistných smluv a podrozvahové expozice. Podle zákona o společnostech z roku 2001 musí společnosti vypracovat a předložit výroční finanční zprávy australské komisi pro cenné papíry a investice. Poskytovatelé životního i neživotního pojištění a pojišťovací skupiny jsou povinni poskytovat další informace týkající se řízení kapitálu a kapitálové přiměřenosti. Úřad APRA může informace sdílet s ostatními orgány finančního dohledu; je smluvní stranou vícestranného memoranda o porozumění o spolupráci a výměně informací vypracovaného Mezinárodní asociací dozorů v pojišťovnictví (memorandum IAIS) a uzavřel memoranda o porozumění se zahraničními orgány dohledu (včetně řady orgánů z Unie). APRA samostatně odpovídá za obezřetnostní regulaci a dohled nad pojistiteli a pouze APRA může subjektům udělovat povolení k výkonu pojišťovací činnosti v Austrálii. APRA má pravomoc vydávat obezřetnostní normy, které mají právní sílu zákona. Žádný současný ani bývalý zaměstnanec úřadu APRA nesmí poskytovat důvěrné informace získané při výkonu svých povinností či své funkce, v opačném případě mu hrozí právní postih. Předávání informací soudu je přísně omezeno.

- (6) Zákon o pojištění na Bermudách stanoví dva kapitálové požadavky pro pojistitele jiné než kaptivní pojišťovny⁽¹⁾: minimální míru solventnosti (MSM) a posílený kapitálový požadavek (ECR), které platí pro poskytovatele komerčního životního i neživotního pojištění. Požadavek ECR se určuje na základě příslušného základního solventnostního kapitálového požadavku (BSCR) podle standardního vzorce nebo schváleného interního kapitálového modelu pojistitele za předpokladu, že požadavek ECR je alespoň rovnocenný požadavku MSM pojistitele. Požadavek BSCR se týká následujících rizik: úvěrového rizika, rizika kreditního rozpětí, tržního rizika, rizika pojistného, rizika technických rezerv, úrokového rizika, katastrofického rizika a operačního rizika. Jako včasné varování pro prahovou hodnotu solventnosti se používá míra cílového kapitálu ve výši 120 % ECR. Pravidla pro kvalifikovaný kapitál se liší v závislosti na jednotlivých kategoriích pojistitelů. Zákon o pojišťovnictví obsahuje rovněž ustanovení o povinnosti podniků vykazovat údaje týkající se jejich solventnosti. Bermudský měnový orgán (BMA) je nezávislým regulátorem a orgánem dohledu. Většina bermudských pojistitelů je povinna vypracovat dodatečné účetní závěrky v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví, pojistitelé mohou rovněž používat jakékoliv obecně uznávané účetní zásady uznané orgánem BMA. Pojistitelé musí zveřejňovat své účetní závěrky, které obsahují kvantitativní a kvalitativní informace. Orgán BMA může uzavírat dohody a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu; orgán je signatářem memoranda IAIS. Orgán BMA je vázán zákonem o důvěrnosti, podle nějž se veškeré informace týkající se obchodní činnosti či záležitostí finančních institucí podléhajících dohledu nebo týkající se osob, které uvedené informace zpracovávají, získané zaměstnanci BMA, považují za důvěrné.
- (7) Zákon o pojišťovnictví č. 73/1966 v Brazílii stanoví, že aby pojistitelé dostali všem svým závazkům, musí vytvořit technické rezervy, zvláštní fondy a rezervy v souladu s kritérii stanovenými národní radou pro soukromé pojištění (CNSP). Podle usnesení CNSP 316 se za minimální požadovaný kapitál (CMR) považuje vyšší z částek základního kapitálu nebo rizikového kapitálu. Základní kapitál je fixní částka související s typem subjektu a regiony, ve kterých bylo subjektu povoleno provozovat činnost, stejně tak jako rizikový kapitál, který je součtem kapitálových požadavků k upisovacímu, úvěrovému, operačnímu a tržnímu riziku. U většiny pojistitelů je rizikový kapitál vyšší než základní kapitál, čímž představuje CMR. Usnesení CNSP č. 3162/2014 stanoví pravidla pro použití interního modelu jako alternativy standardního vzorce pro výpočet CMR. Existují minimální požadavky na správu a řízení společností. Pojistitelé musí mít zavedeny systémy vnitřní kontroly nad svou činností, informačními systémy a dodržováním právních předpisů. Orgán Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) odpovídá za dohled nad brazilským pojišťovnictvím. SUSEP spadá pod ministerstvo financí jako výkonný

⁽¹⁾ Zákon o pojišťovnictví zavádí různé kategorie pojistitelů, které podléhají různým souborům předpisů. Kaptivní pojišťovny jsou zvláštní kategorií pojistitelů, která nebyla do posouzení orgánem EIOPA zahrnuta a není předmětem tohoto aktu.

orgán pro pravidla stanovená orgánem CNSP. Jeho generální rada má nezávislou pravomoc stanovit obecné zásady regulace a dodržování usnesení CNSP v oblasti její pravomoci. Pojistitelé jsou povinni předkládat orgánu SUSEP každý měsíc údaje o kapitálu, aktivech, pasivech, příjmech a výdajích, jakož i každé čtvrtletí podrobnosti o operacích, rozvaze a výkazu zisků a ztrát; pojistitelé musí zveřejňovat své účetní závěrky, které obsahují kvantitativní a kvalitativní informace. Orgán SUSEP může uzavírat dohody a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu; orgán je signatářem memoranda IAIS. Informace mohou být použity pouze pro účely dohledu v oblasti působnosti funkcí, jež orgán SUSEP vykonává v oblasti dohledu. Vedle toho se informace získané od jiného orgánu použijí pouze pro účely dané žádosti. Současní i bývalí zaměstnanci orgánu SUSEP jsou vázáni zákonem o důvěrnosti.

- (8) Zákon o pojišťovnách v Kanadě vyžaduje, aby pojistitelé udržovali přiměřený kapitál. V pokynech zveřejněných úřadem inspekce finančních institucí (OSFI) jsou stanoveny podrobné standardy. Příslušnými kapitálovými požadavky na pojistitele jsou požadavek zachování minimálního kapitálu a přebytku (MCCSR) pro poskytovatele životního pojištění a minimální kapitálový test (MCT) pro poskytovatele neživotního pojištění. MCCSR i MCT řeší rizika související s aktivy i pasivy zahrnutými do rozvahy i mimo rozvahu. Poskytovatelé neživotního pojištění musí mít kapitál přesahující 100 % MCT, zatímco poskytovatelé neživotního pojištění musí mít kapitál vyšší než 120 % MCCSR. Je-li jejich kapitál nižší, nesmějí pojistitelé vykonávat činnost. Kromě těchto požadavků je pro účely dohledu zavedena i míra cílového kapitálu ve výši 150 % MCT pro poskytovatele neživotního pojištění a 150 % MCCSR pro poskytovatele životního pojištění. Kapitálové požadavky se vypočítají podle standardního vzorce; využití interních modelů je povoleno pouze ve velmi omezených případech. Pojistitelé jsou rovněž povinni stanovit interní cílový kapitálový poměr na základě vlastního posouzení rizik a solventnosti (ORSA), včetně nepovinných zátěžových testů, které zohledňují specifika pojistitele. Úřad inspekce finančních institucí (OSFI), což je kanadský orgán dohledu nad pojišťovníctvím, je nezávislou federální samofinancovanou agenturou. Každý regulovaný pojistitel je povinen předkládat úřadu OSFI ověřené roční účetní závěrky a doplňující informace, jakož i zprávu auditorů, zprávu jmenovaného pojistného matematika, zprávu o dynamickém testování kapitálové přiměřenosti, která shrnuje výsledky různých zátěžových testů, a čtvrtletní výkazy kapitálové pozice. Pojistitelé jsou rovněž každoročně povinni vypracovat a na požádání zpřístupnit vlastní posouzení rizik a solventnosti, které uvádí cíl vnitřně stanoveného kapitálu. Orgán OSFI může uzavírat dohody a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu; v červenci 2012 přistoupil k memorandu IAIS. Orgán OSFI je vázán zákonem o důvěrnosti, podle nějž se veškeré informace týkající se obchodní činnosti či záležitostí finančních institucí podléhajících dohledu nebo týkající se osob, které uvedené informace zpracovávají, získané zaměstnanci OSFI, považují za důvěrné.
- (9) Akt, kterým se stanoví revidovaný obezřetnostní rámec pro pojišťovníctví v Mexiku, Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF), vstoupil v platnost dne 4. dubna 2015. V rámci zákona LISF platí solventnostní kapitálový požadavek (SCR), který se vztahuje na upisovací rizika, finanční rizika a rizika protistran. Zátěžové testy se provádí alespoň jednou ročně (dynamické testování solventnosti). Pro výpočet SCR lze podle mexického režimu používat buď standardní vzorec, nebo interní model. Orgánem odpovědným za dohled nad poskytovateli životního a neživotního pojištění v Mexiku je Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF); má nezávislou pravomoc udělovat či odebrat pojišťovněm licence a nejméně jednou ročně provádí zátěžové testy. Pojistitelé musí orgánu CNSF alespoň jednou čtvrtletně vykazovat údaje o své organizaci, činnostech, účetnictví, investicích a kapitálu, rovněž musí poskytovat informace o svých cílech, politikách a postupech při ponechávání, převádění nebo zmírňování rizika a zveřejňovat kvantitativní a kvalitativní informace o svých činnostech, technické a finanční situaci a rizicích. CNSF může spolupracovat a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu, pokud byla uzavřena dohoda o výměně informací; v platnosti je řada těchto dohod a CNSF požádal v roce 2010 o přistoupení k memorandu IAIS. Pokud mezi CNSF a zahraničním orgánem dohledu existuje dohoda o výměně informací, musí CNSF požádat zahraniční orgán dohledu o jeho předchozí souhlas před zveřejněním informací, které mu tento orgán poskytl. Žádný současný ani bývalý zaměstnanec orgánu CNSF nesmí poskytovat důvěrné informace; požadavky služebního tajemství jsou stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech a jakékoli porušení služebního tajemství se postihuje.

- (10) Ve Spojených státech je regulace a dohled v oblasti pojištění a zajištění v podstatě prováděn na úrovni jednotlivých států. Pojistitelé musí dodržovat příslušné zákony jednotlivých států, v nichž uzavírají pojistné smlouvy, a dohled nad pojišťovnictvím je v rukou nezávislých státních subjektů dohledu, které spadají pod pojišťovací komisaře. Požadavky kapitálové přiměřenosti na úrovni států vycházejí ze vzorového zákona o kapitálu zohledňujícím rizika (RBC) vypracovaného Sdružením pojišťovacích komisařů USA, který byl přijat všemi státy. Standardní vzorec RBC zahrnuje většinu významných rizik pro každý hlavní druh pojištění (životní pojištění, pojištění majetku, pojištění odpovědnosti a zdravotní pojištění) a umožňuje využití interních modelů pro specifické produkty a rizikové moduly. RBC se vypočítá pomocí koeficientů pro různá aktiva, pojistné, nároky, výdaje a rezervy. Kvantitativní kapitálové požadavky jsou rozděleny do čtyř úrovní s různými zásahy v oblasti dohledu: zásah na úrovni společnosti, regulační opatření, úroveň povolené kontroly a úroveň povinné kontroly. V USA je vlastní posouzení rizik a solventnosti pro pojistitele srovnatelné s posouzením podle směrnice Solventnost II. Pro vykazování údajů a transparentnost existují standardizované vykazovací požadavky, které se týkají zejména obchodní činnosti a výkonnosti, rizikového profilu, metod oceňování a použitých předpokladů, kapitálových požadavků a požadavků v oblasti řízení. Účetní závěrky, včetně stanoviska pojistného matematika i auditora, se zveřejňují. Státní pojišťovací komisaři mohou sdílet důvěrné informace se zahraničními orgány dohledu za předpokladu, že příjemce souhlasí se zachováním důvěrnosti informací. Mohou také uzavírat dohody upravující sdílení a využití důvěrných informací. Mezi orgány dohledu Unie a úřady pro pojišťovnictví v jednotlivých státech byla podepsána řada memorand o porozumění ohledně výměny informací; řada úřadů pro pojišťovnictví v jednotlivých státech je signatářem memoranda IAIS a několik dalších o to nedávno požádalo. Požadavky na důvěrnost, které jsou zahrnuty do právních předpisů jednotlivých států na základě vzorových zákonů NAIC, stanoví, že informace získané státními orgány dohledu jsou důvěrné a že tyto orgány musí zachovat důvěrnost informací získaných od zahraničních orgánů dohledu. Podle právních předpisů v jednotlivých státech jsou zaměstnanci státních orgánů dohledu povinni zachovávat služební tajemství.
- (11) V návaznosti na tato posouzení by solventnostní režimy třetích zemí uvedené v tomto rozhodnutí měly být považovány za režimy splňující kritéria dočasné rovnocennosti stanovená v čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES, s výjimkou pravidel pro kaptivní pojišťovny na Bermudách, které podléhají jinému regulačnímu režimu.
- (12) Počáteční období dočasné rovnocennosti podle tohoto rozhodnutí by mělo být deset let. Komise však vedle obecného přezkumu může kdykoliv provést zvláštní přezkum týkající se konkrétní třetí země nebo území, pokud je nutné, aby vzhledem k příslušnému vývoji znovu posoudila rovnocennost stanovenou tímto rozhodnutím. Komise by proto s technickou pomocí orgánu EIOPA měla i nadále sledovat vývoj režimů platných ve třetích zemích, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a plnění podmínek, na jejichž základě bylo toto rozhodnutí přijato.
- (13) Směrnice 2009/138/ES se použije ode dne 1. ledna 2016. Dočasná rovnocennost stanovená na základě tohoto rozhodnutí by proto měla rovněž platit od uvedeného data,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Solventnostní režimy platné v Austrálii, na Bermudách (s výjimkou pravidel pro kaptivní pojišťovny), v Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích, se považují za dočasně rovnocenné režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES.

Článek 2

Dočasná rovnocennost se stanoví na dobu 10 let ode dne 1. ledna 2016.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 12. června 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/2291**ze dne 7. prosince 2015,****kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/722/EU, pokud jde o maximální částku finančního příspěvku Unie na program eradikace vztekliny v Lotyšsku pro rok 2014**

(oznámeno pod číslem C(2015) 8607)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2009/470/ES ze dne 25. května 2009 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 652/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanoví pravidla pro řízení výdajů v oblasti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin, kterým se mění směrnice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES ⁽²⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 a 5 a čl. 45 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/722/EU ⁽³⁾ schvaluje v čl. 11 odst. 3 víceletý program eradikace vztekliny na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2016 předložený Lotyšskem.
- (2) Podle čl. 11 odst. 6 písm. c) bodu vi) prováděcího rozhodnutí 2013/722/EU byla maximální částka finančního příspěvku Unie na program eradikace vztekliny předložený Lotyšskem původně stanovena pro rok 2014 na 1 225 000 EUR. Podle čl. 11 odst. 7 písm. c) bodu ii) uvedeného rozhodnutí byla maximální částka příspěvku pro část lotyšského programu prováděnou v nárazníkové zóně v Bělorusku stanovena na 475 000 EUR.
- (3) Na základě posouzení Komise týkajícího se průběžných technických a finančních zpráv o výdajích vynaložených v souvislosti s financováním programů eradikace v roce 2014, předložených členskými státy v souladu s čl. 27 odst. 7 rozhodnutí 2009/470/ES, bylo přijato prováděcí rozhodnutí Komise 2014/925/EU ⁽⁴⁾, kterým se mění maximální částky pro uvedené programy.
- (4) Ustanovení čl. 5 odst. 17 prováděcího rozhodnutí 2014/925/EU změnilo čl. 11 odst. 6 písm. c) bod vi) prováděcího rozhodnutí 2013/722/EU a stanovilo maximální částku finančního příspěvku Unie pro rok 2014 na program eradikace vztekliny předložený Lotyšskem na 400 000 EUR. Ustanovení čl. 5 odst. 18 prováděcího rozhodnutí 2014/925/EU změnilo čl. 11 odst. 7 písm. c) bod ii) prováděcího rozhodnutí 2013/722/EU a stanovilo maximální částku finančního příspěvku Unie pro část uvedeného programu prováděnou v nárazníkové zóně v Bělorusku rovněž na 400 000 EUR.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 1.⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/722/EU ze dne 29. listopadu 2013, kterým se schvalují roční a víceleté programy a finanční příspěvek Unie na eradikaci, tlumení a sledování některých nákaz zvířat a zoonóz předložené členskými státy pro rok 2014 a následující roky (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 101).⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/925/EU ze dne 16. prosince 2014, kterým se schvalují některé pozměněné programy eradikace, tlumení a sledování nákaz zvířat a zoonóz na rok 2014 a kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/722/EU, pokud jde o finanční příspěvek Unie na některé programy schválené uvedeným rozhodnutím (Úř. věst. L 363, 18.12.2014, s. 173).

- (5) V případě nově stanovené maximální výše finančního příspěvku Unie pro rok 2014 na program eradikace vztekliny předložený Lotyšskem však došlo k chybě. Jedná se o to, že pokud by v souladu s čl. 11 odst. 6 písm. c) bodem vi) a čl. 11 odst. 7 písm. c) bodem ii) prováděcího rozhodnutí 2013/722/EU v platném znění byla část programu prováděná v nárazníkové zóně v Bělorusku náležitě provedena a byla použita celá částka 400 000 EUR, nebyl by k dispozici již žádný další finanční příspěvek Unie pro část programu prováděnou v Lotyšsku. To neodpovídá globální strategii pro eradikaci vztekliny v Evropské unii, která je založena na eliminaci nákazy v členských státech a vytvoření nárazníkových zón kolem vnějších hranic Unie s cílem zabránit opětovnému zavlečení.
- (6) Prováděcí rozhodnutí 2013/722/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno s náležitým ohledem na průběžnou technickou a finanční zprávu o provádění programu eradikace vztekliny v roce 2014 předloženou Lotyšskem.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V čl. 11 odst. 6 písm. c) prováděcího rozhodnutí 2013/722/EU se bod vi) nahrazuje tímto:

„vi) 800 000 EUR pro Lotyšsko“.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 7. prosince 2015.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

ROZHODNUTÍ SPOLEČNÉHO VÝBORU PRO ZEMĚDĚLSTVÍ č. 2/2015**ze dne 19. listopadu 2015****o změně dodatků 1 a 2 přílohy 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty [2015/2292]**

SPOLEČNÝ VÝBOR PRO ZEMĚDĚLSTVÍ,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, a zejména na článek 11 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty (dále jen „dohoda“) vstoupila v platnost dnem 1. června 2002.
- (2) Cílem přílohy 9 dohody je zjednodušit a podpořit dvoustranný obchod s ekologickými produkty pocházejícími z Evropské unie a ze Švýcarska.
- (3) V souladu s článkem 8 přílohy 9 dohody se pracovní skupina pro ekologické produkty zabývá všemi záležitostmi v souvislosti s přílohou 9 a jejím prováděním a předkládá doporučení společnému výboru pro zemědělství. Pracovní skupina se sešla, aby se zabývala zejména oblastí působnosti uvedené přílohy. Je vhodné rozšířit oblast působnosti přílohy 9 na víno a kvasnice s ohledem na rovnocennost švýcarských předpisů a předpisů Evropské unie v této věci. Dále je třeba zrušit obsah dodatku 2, protože Švýcarsko změnilo své právní předpisy o označování ekologického způsobu produkce u krmiv a přijalo úpravu slučitelnou s evropským právem. Pracovní skupina výboru doporučila, aby v tomto smyslu upravil dodatky přílohy 9.
- (4) Je proto třeba změnit dodatky 1 a 2 přílohy 9,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Dodatky 1 a 2 přílohy 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty se nahrazují zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2015.

V Bernu dne 19. listopadu 2015.

*Za Společný výbor pro zemědělství**vedoucí delegace Evropské unie*
Susana MARAZUELA-AZPIROZ*předseda a vedoucí švýcarské delegace*
Adrian AEBI*tajemník výboru*
Thomas MAIER

PŘÍLOHA

„DODATEK 1

Seznam právních aktů uvedených v článku 3 a týkajících se ekologicky vyprodukovaných zemědělských produktů a potravin

Právní předpisy použitelné v Evropské unii

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1), naposledy pozměněné prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1358/2014 ze dne 18. prosince 2014 (Úř. věst. L 365, 19.12.2014, s. 97),

nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí (Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 25), naposledy pozměněné prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/131 ze dne 23. ledna 2015 (Úř. věst. L 23, 29.1.2015, s. 1).

Právní předpisy použitelné ve Švýcarské konfederaci

Vyhláška ze dne 22. září 1997 o ekologickém zemědělství a označování ekologických produktů a potravin (vyhláška o ekologickém zemědělství), naposledy pozměněná dne 29. října 2014 (RO 2014 3969).

Vyhláška Federálního ministerstva pro hospodářství, vzdělávání a výzkum ze dne 22. září 1997 o ekologickém zemědělství, naposledy pozměněná dne 29. října 2014 (RO 2014 3979).

Vyloučení z režimu rovnocennosti

Švýcarské produkty obsahující složky vyprodukované v rámci systému přechodu na ekologické zemědělství.

Produkty pocházející ze švýcarského chovu koz, pokud se na zvířata vztahuje výjimka podle článku 39d vyhlášky o ekologickém zemědělství a označování ekologických produktů a potravin (*).

DODATEK 2

Prováděcí pravidla

Žádná.“

(*) (RS 910.18)

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS